

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขสี่

การทดสอบและชัยชนะ: การก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายและการประทับตราผู้มีปัญญา

Jeff Pippenger

2024-09-23

แนวคำพยากรณ์ซึ่งแสดงให้เห็นการทดสอบที่เป็นตัวแทนโดยการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายในสหรัฐอเมริกา ดำเนินไปคู่ขนานกับหลักหมายสามประการที่เป็นตัวแทนแนวของรัฐธรรมนุญ ทั้งสองแนวดำเนินไปคู่ขนานกัน และต่างก็ให้ข้อมูลเฉพาะซึ่งกล่าวถึงอีกแนวหนึ่ง ผู้ที่ผ่านการทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายแล้วจะได้รับการเตรียมพร้อมให้ดำเนินในความสว่างที่ออกมาจากห้องพระที่นั่งของพระเจ้าในช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงซึ่งเริ่มต้นขึ้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ในสหรัฐอเมริกาได้อย่างไร? อะไรในเรื่องราวการทดสอบของการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายที่ประทับตราหญิงพรหมจารีผู้มีปัญญาไว้ในประสบการณ์หนึ่ง ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถผ่านช่วงเวลาแห่งการกดขี่ข่มเหงที่เริ่มต้น ณ กฎหมายวันอาทิตย์ได้ ในยามที่การละทิ้งความเชื่อในระดับชาติถูกติดตามมาด้วยความพินาศของชาติ และชาตานิรันดร์จะเริ่มต้นนำพิศวางของมัน?

“เป็นไปได้ที่จะถ่ายทอดให้เห็นภาพใด ๆ ของประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าซึ่งจะมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อพระสิริแห่งสวรรค์และการชำระของการข่มเหงในอดีตถูกผสมผสานเข้าด้วยกัน พวกเขาจะดำเนินอยู่ในความสว่างที่สองออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า โดยทางทูตสวรรค์ จะมีการสื่อสารอย่างต่อเนื่องระหว่างสวรรค์กับโลก และชาตานิรันดร์ ซึ่งรายล้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ชั่วร้าย และอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า จะกระทำการอัศจรรย์นานาประการ เพื่อหลอกลวง แม้กระทั่งผู้ทรงเลือกสรรแล้ว หากเป็นไปได้” Testimonies, volume 9, 16.

ซิสเตอร์ไวท์กล่าวถึงข่าวสารที่พระคริสต์ทรงนำเสนอในธรรมศาลาที่คาเปอร์นาอุม ซึ่งบันทึกไว้ในพระธรรมโยฮัน บทที่ 6 ข้อคิดเห็นของท่านปรากฏอยู่ในหนังสือ The Desire of Ages ในบทที่มีชื่อว่า “The Crisis in Galilee” ณ ที่นั้น ท่านเน้นว่า พระคริสต์มิได้ทรงพยายามประการใดที่จะป้องกันการกบฏซึ่งเกิดขึ้นในโยฮัน บทที่ 6 แม้ว่าพระองค์จะทรงทราบอย่างถ่องแท้ว่าพระองค์จะทรงสูญเสียสาวกมากกว่าครึ่งใด ๆ ตลอดช่วงพันธกิจของพระองค์ท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลายก็ตาม

“เมื่อพระเยซูทรงเสนอความจริงอันเป็นบททดสอบซึ่งทำให้สาวกจำนวนมากของพระองค์หันกลับไป พระองค์ทรงทราบแล้วว่าถ้อยคำของพระองค์จะก่อให้เกิดผลเช่นไร แต่พระองค์ทรงมีพระประสงค์แห่งพระเมตตาที่จะต้องทรงกระทำให้สำเร็จ พระองค์ทรงเล็งเห็นล่วงหน้าว่าในโมงยามแห่งการทดลองนั้น สาวกอันเป็นที่รักของพระองค์ทุกคนจะต้องถูกทดสอบอย่างหนักยิ่ง ความทุกข์ระทมของพระองค์ในสวนเกทเสมนี การทรยศต่อพระองค์ และการตรึงพระองค์บนกางเขน จะเป็นบททดสอบอันสาหัสที่สุดสำหรับพวกเขา หากมิได้มีการทดสอบมาก่อนแล้ว คนจำนวนมากที่ถูกขับเคลื่อนด้วยแรงจูงใจอันเห็นแก่ตนเพียงอย่างเดียวก็คงจะเข้ามาผูกพันอยู่กับพวกเขา เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาถูกพิพากษาในห้องพระโรง เมื่อฝูงชนที่เคยให้ร้องต้อนรับพระองค์ว่าเป็นกษัตริย์ของตนกลับให้เยาะและด่าว่าพระองค์ เมื่อมวลชนที่เยาะเย้ยร้องว่า ‘ตรึงพระองค์เสียที่กางเขน!’—เมื่อความทะเยอทะยานฝ่ายโลกของพวกเขาต้องพังทลายลง คนเหล่านี้ซึ่งแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเอง เมื่อปฏิเสธความจงรักภักดีต่อพระเยซูแล้ว

ก็จะนำความเศร้าอันขมขื่นและถ่วงทับจิตใจมาสู่เหล่าสาวก
เพิ่มเติมจากความทุกข์และความผิดหวังของพวกเขาเองในความพินาศแห่งความหวังอันเป็นที่รักยิ่งที่สุดใน
ในโมงยามแห่งความมืดมนนั้น แบบอย่างของผู้ที่หันไปจากพระองค์อาจชักนำผู้อื่นให้จากไปด้วยเช่นกัน
แต่พระเยซูทรงทำให้วิกฤตนั้นเกิดขึ้น ในขณะที่พระองค์ยังประทับอยู่กับพวกเขา โดยพระองค์เอง
เพื่อจะยังทรงเสริมกำลังความเชื่อของผู้ติดตามที่สั่นไหวด้วยข้อเท็จจริงของพระองค์ได้”

“พระผู้ไถ่ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตา ผู้ซึ่งทรงทราบอย่างครบถ้วนถึงหายนะที่รอคอยพระองค์อยู่
ทรงกรุณาปรับทางให้เรียบเพื่อเหล่าสาวก
ทรงเตรียมเขาทั้งหลายให้พร้อมสำหรับการทดลองอันยิ่งใหญ่ที่สุดของพวกเขา
และทรงเสริมกำลังเขาสำหรับการทดสอบครั้งสุดท้าย!” The Desire of Ages, 394.

กฎหมายวันอาทิตย์คือการทดสอบสุดท้ายซึ่งลักษณะนิสัยถูกสำแดงออกมา ก่อนการทดสอบสุดท้ายนั้น
พระคริสต์ผู้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ทรงยอมให้มีการทดสอบหนึ่งซึ่งชะตากรรมอันเป็นนิรันดร์ของประชากรของพระ
องค์จะถูกตัดสินโดยการทดสอบนั้น

นี่เป็นการทดสอบที่พวกเขาจำต้องผ่านก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา

และก่อนที่เวลาทดลองใจของพวกเขาจะสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์

นี่เป็นการทดสอบเชิงพยากรณ์ซึ่งเตรียมพรหมจารีที่มีปัญญา “สำหรับการทดลองอันยอดเยี่ยมของพวกเขา
และเสริมกำลังพวกเขาให้พร้อมสำหรับการทดสอบสุดท้าย!” “การทดลองอันยอดเยี่ยม”
ของพวกเขาคือการทดสอบอันยอดเยี่ยมของพวกเขา เพราะพรหมจารีที่มีปัญญาคือผู้ที่
“ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ทำให้ขาว และผ่านการทดลอง”

การทดสอบสุดท้ายคือการทดลองอันยอดเยี่ยมของพวกเขา และในช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้น

พรหมจารีที่มีปัญญา “จะดำเนินอยู่ในความสว่างที่ออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า”

อะไรคือสิ่งภายในกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็น “การก่อรูปของรูปสัตว์ร้าย”

ที่เตรียมพรหมจารีที่มีปัญญาสำหรับการทดลองอันยอดเยี่ยม

และทำให้พวกเขาสามารถดำเนินอยู่ในความสว่างที่ออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าได้

ความสว่างที่ออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้าคืออะไร?

และเมื่อพระองค์ทรงเปิดตราดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บปวดขึ้นในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง

และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์เจ็ดองค์ซึ่งยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า

และทรงประทานแด่เจ็ดคนแก่ทูตเหล่านั้น แล้วมีทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาหยุดยืนที่แท่นบูชา

ถือกระถางทองคำมา และทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น

เพื่อให้ถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่ง

และควันเครื่องหอมนั้นซึ่งขึ้นมาจากคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหลาย

ก็ลอยขึ้นไปต่อพระพักตร์พระเจ้าจากมือของทูตสวรรค์องค์นั้น

แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็เอากระถางนั้นไปบรรจุไฟจากแท่นบูชาให้เต็ม และเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลก

จึงเกิดเสียงต่าง ๆ และเสียงฟ้าร้อง และฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว วิวรณ์ 8:1-5

ในวาระสุดท้าย ในช่วงเวลาที่คำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนกำลังสำเร็จเป็นจริง

และกำลังมีการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ตราดวงที่เจ็ดก็ถูกเปิดออก

และตราดวงนั้นชี้ให้เห็นถึงไฟที่ถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลกเพื่อตอบคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหลาย

ไฟที่ถูกเหวี่ยงลงมาในการสำเร็จเป็นจริงขั้นสุดท้ายและสมบูรณ์ของคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น

คือชาวสารแห่งเสียงร้องถอนหายใจดังที่ได้มีแบบอย่างไว้โดยการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา ณ

การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ และการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาในวันฟื้นเทออสต์ ซึ่ง ณ

ที่นั่นได้ทรงสำแดงไว้ในลักษณะเป็นไฟ

จงสังเกตคำอธิบายของซิสเตอร์ไว้ท์เกี่ยวกับข่าวสารแห่งเสียงร้องตอนเที่ยงคืน

“บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรกย่อมไม่ได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สอง; ทั้งเขาทั้งหลายก็ไม่ได้รับประโยชน์จากเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืนด้วย ซึ่งมีไว้เพื่อเตรียมพวกเขาให้เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งพลับพลาในสวรรค์พร้อมกับพระเยซูโดยความเชื่อ และโดยการปฏิเสธข่าวสารสองประการก่อนหน้านี้
พวกเขาได้ทำให้ความเข้าใจของตนมืดมัวลงเสียจนไม่อาจมองเห็นแสงสว่างใด ๆ
ในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งสำแดงหนทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดได้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
ดังที่พวกยิวได้ตรึงพระเยซูไว้บนกางเขน
คริสตจักรที่มีแต่เพียงนามก็ได้ตรึงข่าวสารเหล่านี้ไว้บนกางเขนเช่นกัน
และฉะนั้นพวกเขาก็จึงไม่มีความรู้เรื่องหนทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด
และไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทูลขอของพระเยซูในที่นั้นได้
เช่นเดียวกับพวกยิวที่ถวายเครื่องบูชาอันไร้ประโยชน์ของตน
พวกเขาก็ถวายคำอธิษฐานอันไร้ประโยชน์ของตนขึ้นไปยังห้องที่พระเยซูได้ทรงจากมาแล้ว;
และซาตานซึ่งพอใจกับการล่อลวงนั้น ก็สวมลักษณะทางศาสนา
และชักนำจิตใจของผู้ที่อ้างตนว่าเป็นคริสเตียนเหล่านี้ให้ไปหาตัวมันเอง โดยสำแดงฤทธิ์อำนาจของมัน
หมายสำคัญของมัน และการอัศจรรย์ลวงทั้งหลาย เพื่อผูกมัดพวกเขาไว้ในบ่วงของมัน” Early Writings,
259–261.

ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ การทดสอบแห่งข่าวสารเรื่องเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน “มีขึ้นเพื่อเตรียมพวกเขาให้เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดแห่งสถานนมัสการในสวรรค์พร้อมกับพระเยซูโดยความเชื่อ”
ข่าวสารเรื่องเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนซึ่งกำลังถูกคลี่คลายในบัดนี้
ก็ถูกนำเสนอเช่นกันว่าเป็นการทดสอบแห่งการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย
ทั้งสองสิ่งนี้ล้วนเป็นการทดสอบที่นำไปสู่การสิ้นสุดแห่งเวลาทดลอง ซึ่งเป็นเวลาที่อุปนิสัยถูกสำแดง
เมื่อพวกมิลเลอไรต์ได้เข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุดโดยความเชื่อแล้ว ความเชื่อของพวกเขาก็ถูกทดสอบอีกครั้งหนึ่ง
ความเชื่อของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะถูกทดสอบเมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์
แต่พวกเขาได้รับพระสัญญาว่าจะปลอดภัย เพราะพวกเขาจะดำเนิน “ในความสว่างที่สองออกมาจาก”
ตราดวงที่เจ็ด ซึ่งได้ถูกเปิดออกเมื่อข่าวสารเรื่องเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนเริ่มถูกเปิดผนึกในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.
2023

ข่าวสารที่ถูกเปิดผนึกในเวลานั้นได้รับการสถาปนาขึ้นผ่านระเบียบวิธีแบบบรรทัดบนบรรทัด
ซึ่งเป็นระเบียบวิธีของฝนปลายฤดู ฝนปลายฤดูเริ่มโปรยลงในปี 2001
และการทดสอบขั้นสุดท้ายของลัทธิแอ็ดเวนติสได้เริ่มต้นขึ้น ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
ช่วงเวลาสุดท้ายในกระบวนการทดสอบซึ่งสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ได้เริ่มขึ้น
เมื่อข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ซึ่งก็คือฝนปลายฤดู
ซึ่งก็คือความรู้ที่เพิ่มขึ้นซึ่งเกิดขึ้นเมื่อผนึกดวงที่เจ็ดถูกเอาออก และยังเป็น การเปิดผนึกฟ้าร้องทั้งเจ็ด
ตลอดจนเป็นวิภรณ์ของพระเยซูคริสต์ด้วย
บรรดาเส้นทั้งหลายที่เป็นตัวแทนของการเปิดผนึกแห่งความสว่างเชิงพยากรณ์นั้น
ถูกระบุว่าได้ถูกเปิดผนึกในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อ 40 แห่งดาเนียล บทที่ 11.

ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้น
แนวทางของหมุดหมายหลักสามประการของรัฐธรรมนุญได้รับการเป็นภาพแทนไว้
นั่นคือแนวทางเมื่อคริสตจักรและรัฐมารวมกันเพื่อก่อรูปเป็นรูปสัตว์ร้าย
ภายในนั้นมีแนวคำพยากรณ์ที่กล่าวถึงบรรดาประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา ซึ่งแสดงให้เห็นพลวัตของการต

อู่ทางการเมืองที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของเขาริพับลิกันของสัตรีรายแห่งแผ่นดิน
แนวทางนั้นรวมถึงประวัติศาสตร์ที่ขนานกันของพรรคการเมืองใหญ่ทั้งสองพรรคของสหรัฐอเมริกาด้วย
และแนวทางนั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเขาแห่งโปรเตสแตนต์ผู้ละทิ้งความเชื่อตั้งแต่เริ่มต้นในปี 1844
จนกระทั่งมันชิงอำนาจควบคุมรัฐบาลพลเรือนในกฎหมายวันอาทิตย์

บทบาทเชิงพยากรณ์ของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อ
รวมถึงพยานหลักฐานของราชวงศ์ฮัสโมเนียนในฐานะสัญลักษณ์ของโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อด้วย
เป็นฉากหลังของเส้นสายแห่งเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่ละทิ้งความเชื่อนั้น
ซึ่งยังมีเส้นสายของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติสฝ่ายเลาตีเซียด้วย
จากเส้นสายของแอดเวนติสมีฝ่ายเลาตีเซีย มีเส้นสายของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน
ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นนั้นยังมีเส้นสายของอิสลามแห่งวิบัติประการที่สาม รัสเซียมีเส้นสายหนึ่ง
สหประชาชาติมีเส้นสายหนึ่ง และแน่นอน อำนาจสันตะปาปาก็มีเส้นสายหนึ่งเช่นกัน

หากผู้ศึกษาคำพยากรณ์ทุ่มเทตนเองดังชาวเบโรอาที่ดำเนินชีวิตอยู่ในยุคสุดท้าย
เขาจะหลีกเลี่ยงตนด้วยแนวเส้นที่ถูกระบุไว้ในประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบ
ผู้ศึกษาคำพยากรณ์จะหยิบหนังสือออกจากมือของทูตสวรรค์และกินมัน
แล้วเมื่อการทดสอบสุดท้ายของกฎหมายวันอาทิตย์มาถึง
เขาจะไม่เพียงแต่เข้าใจข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนที่ถูกเปิดเผยแล้วเท่านั้น
แต่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้ยิ่งกว่าเดิมว่า รูปเคารพของสัตรีรายนั้นได้ถูกก่อรูปขึ้นในสหรัฐอเมริกาอย่างไร

แสงสว่างแห่งตราประทับดวงที่เจ็ดออกมาจากพระที่นั่ง และในบริบทของอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้น
มันคือข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืน ข่าวสารแห่งเสียงร้องยามเที่ยงคืนนี้เองคือสิ่งที่เตรียมหญิงพรหมจารีที่
มีปัญหาไว้สำหรับช่วงเวลาซึ่งการชมเริงในอดีตจะถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกครั้ง

“เมื่อทบทวนประวัติที่ผ่านมาในอดีตของเรา
โดยได้ผ่านทุกอย่างก้าวแห่งความก้าวหน้าจนถึงฐานะที่เราเป็นอยู่ในปัจจุบัน ข้าพเจ้ากล่าวได้ว่า
จงสรรเสริญพระเจ้า! เมื่อข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำ ข้าพเจ้าก็เปี่ยมด้วยความพิศวง
และด้วยความวางใจในพระคริสต์ในฐานะผู้นำ เราไม่มีสิ่งใดต้องหวาดกลัวต่ออนาคต
นอกจากว่าเราจะลืมนทางที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำเรา
และคำสั่งสอนของพระองค์ในประวัติที่ผ่านมาในอดีตของเรา” Testimonies to Ministers, 31.

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังทรงนำประชากรของพระองค์ในกระบวนการแห่งการทดสอบซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในเดือนกร
กฎาคม ค.ศ. 2023

การทรงนำนั้นรวมถึงการทรงเปิดเผยพระวจนะเชิงพยากรณ์เกี่ยวเนื่องกับประวัติศาสตร์ที่ซ่อนอยู่ของข้อสี่สิบ
ประวัติศาสตร์นั้นชี้ให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของสัตรีรายถูกก่อรูปขึ้นอย่างไรในสหรัฐอเมริกา
และแน่นอนยิ่งกว่านั้นอีกมาก ไม่ใช่เพียงองค์ประกอบดังกล่าวของเหตุการณ์ปลายกาลเท่านั้น
เมื่อเราพบว่าตนเองอยู่ในการทดลองสูงสุดอันเป็นการสวมมงกุฎ ณ กฎหมายวันอาทิตย์
เมื่อการชมเริงในอดีตกำลังเริ่มซำรอย เรา “ไม่มีสิ่งใดต้องกลัวสำหรับอนาคต
นอกจากว่าเราจะลืมนวิธีที่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงนำเรา
และคำสั่งสอนของพระองค์ในประวัติศาสตร์อดีตของเรา”

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ “ประวัติศาสตร์ในอดีต”
จะถูกทำให้เกิดขึ้นซ้ำอีกในช่วงเวลาแห่งการก่อสร้างรูปสัตรีรายในสหรัฐอเมริกา
สิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ได้ทรงเปิดเผยข่าวสารสุดท้าย
และทรงนำประชากรของพระองค์เข้าสู่ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อสี่สิบ

ที่นั่นพระองค์ได้ทรงสอนประชากรของพระองค์มิให้เพียงเข้าใจพระวจนะแห่งคำพยากรณ์ของพระองค์เท่านั้น แต่ให้ตระหนักถึงสิทธิพิเศษและความรับผิดชอบในการบรรลุถึงประสบการณ์ซึ่งทำให้มีคุณสมบัติที่จะอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์ผู้ซึ่งจะเป็นตัวแทนของพระองค์ในวิกฤตการณ์สุดท้ายด้วย

ลักษณะเชิงพยากรณ์ประการหนึ่งของชนเหล่านั้นคือ

พวกเขารู้จักดำเนินตามความสว่างที่ส่องออกมาจากพระที่นั่น

ความสว่างนั้นคือความสว่างแห่งประวัติศาสตร์อันซ่อนเร้นของข้อสืบทอด

ซึ่งพรรณนาอย่างละเอียดถึงพลังพลวัตทางศาสนา การเมือง สังคม และเศรษฐกิจ

ที่เกี่ยวข้องกับการสถาปนารูปจำลองของสัตว์ร้ายขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ความสว่างซึ่งได้รับการยอมรับเกี่ยวกับประวัติศาสตร์อันศักดิ์สิทธิ์นี้เกิดขึ้นผ่านการประยุกต์ใช้

“บรรทัดซ้อนบรรทัด จากตรงนี้หนึ่งและจากตรงนั้นหน่อยหนึ่ง”

และเป็นความสว่างที่พรรณนาถึงประวัติศาสตร์ในยามที่การกดขี่ข่มเหงในอดีตถูกเริ่มต้นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

บรรดาผู้ที่เข้าใจการเพิ่มพูนขึ้นของความรู้นั้นคือคนมีปัญญา

และการเพิ่มพูนขึ้นของความรู้นั้นเกี่ยวเนื่องกับการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย

และคนมีปัญญาจะเข้าใจประวัติศาสตร์แห่งการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายนั้นในโลกก่อนที่ประวัติศาสตร์นั้นจะมาถึง

พระเยซู ในฐานะอัลฟาและโอเมกา ทรงสำแดงจุดจบของสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยจุดเริ่มต้นของสิ่งนั้นเสมอ

พึงสังเกตว่า

ข้อความตอนที่ซิสเตอร์ไวท์ระบุว่าประชากรของพระเจ้าจะดำเนินอยู่ในความสว่างซึ่งออกมาจากพระที่นั่น

เป็นบทสรุปของบทแรกใน Testimonies, volume nine บทนี้เริ่มต้นที่หน้า 11 ดังนั้นบทนี้จึงเริ่มที่ 9-11

และจบลงด้วยการพรรณนาถึงกฎหมายวันอาทิตย์ บทนี้บรรยายถึงช่วงเวลาทีรูปเคารพของสัตว์ร้ายถูกตั้งขึ้น

และคนทั้งหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้รับการสำแดงให้ประจักษ์

แต่จะเป็นเช่นนั้นก็เฉพาะเมื่อท่านมีความเชื่อที่จะมองเห็นบทนั้นในลักษณะดังกล่าวเท่านั้น

ในฐานะที่เป็นตอนแรกของเล่มเก้า จึงเปิดขึ้นด้วยการระบุเช่นนั้น และใช้ชื่อเรื่องว่า For the Coming of the King เห็นได้ชัดว่ากำลังอ้างถึงไม่เพียงแต่การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์เท่านั้น

หากยังรวมถึงคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนด้วย เพราะชื่อของตอนนั้นได้ยกคำของเปาโลมาอ้างต่อไป.

“หมวด 1—เพื่อการเสด็จมาของพระมหากษัตริย์”

“อีกหน่อยเดียว พระองค์ผู้จะเสด็จมานั้นจะเสด็จมา และจะไม่ทรงชักช้า” ฮีบรู 10:37”

ข้อพระคัมภีร์สองข้อต่อไปนี้ถูกละไว้ แต่ข้อเหล่านั้นมีส่วนช่วยให้ความกระจ่างแก่ข้อความตอนนี้.

อีกหน่อยเดียว พระองค์ผู้จะเสด็จมานั้นก็จะเสด็จมา และจะไม่ทรงชักช้า

ส่วนคนชอบธรรมจะดำรงชีวิตโดยความเชื่อ แต่ถ้าผู้ใดถอยกลับ จิตวิญญาณของเราจะไม่พอใจผู้นั้นเลย

แต่พวกเราไม่ใช่คนเหล่านั้นที่ถอยกลับไปสู่ความพินาศ

หากเป็นคนเหล่านั้นที่เชื่อจนจิตวิญญาณได้รับความรอด ฮีบรู 10:37-39

เปาโลกำลังอ้างถึงพระธรรมฮาบากุก

ซึ่งในที่นั้นพรหมจารีผู้มีปัญญาที่ซื่อสัตย์ถูกนำมาเปรียบเทียบกับผู้ที่เปาโลกล่าวหาว่า

“ถอยกลับไปสู่ความพินาศ” ฮาบากุกกล่าวไว้ดังนี้:

ดูเถิด จิตวิญญาณของผู้ที่ยโสพยองนั้นมิได้เที่ยงตรงอยู่ในเขา

แต่ผู้ชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยความเชื่อของตน Habakkuk 2:4.

ช่วงเวลาที่ยาบากุ๊กซึกซ้านนั้นคือช่วงเวลาแห่งการซึกซ้าของหญิงพรหมจารีสิบคน และบทซึ่งกล่าวถึงกษัตริย์ผู้เสด็จมานั้น เมื่อเชื่อมโยงกับถ้อยคำของเปาโลจากพระธรรมฮีบรู ย่อมระบุให้เห็นถึงความสำเร็จครบถ้วนและการประยุกต์ใช้ของบทนี้อย่างสมบูรณ์ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ช่วงเวลานั้นเริ่มต้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2001 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวิกฤตสุดท้ายของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาดีเซีย และในคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคนนั้นก็คือการสำแดงลักษณะนิสัยเมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ย่อหน้าสุดท้ายของบทนี้กล่าวถึงกฎหมายวันอาทิตย์ และบทนี้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงวันที่ 11 กันยายน 2001.

“วิกฤตการณ์ครั้งสุดท้าย”

“เรากำลังดำเนินชีวิตอยู่ในวาระสุดท้ายแห่งกาลเวลา สัญญาณแห่งยุคสมัยที่กำลังสำเร็จอย่างรวดเร็วประกาศว่าการเสด็จมาของพระคริสต์อยู่ใกล้เพียงเอื้อม วันเวลาซึ่งเรากำลังมีชีวิตอยู่นี้เป็นช่วงเวลาที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่ง พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังคอย ๆ แต่แน่นอนถูกถอนออกไปจากแผ่นดินโลก ภัยพิบัติและการพิพากษากำลังตกลงมาแล้วเหนือบรรดาผู้ที่ดูหมิ่นพระคุณของพระเจ้า ความหายนะทั้งทางบกและทางทะเล สภาพสังคมที่ไร้เสถียรภาพ และสัญญาณเตือนแห่งสงคราม ล้วนเป็นลางบอกเหตุ สิ่งเหล่านี้พยากรณ์ถึงเหตุการณ์ที่กำลังจะมาถึงอันยิ่งใหญ่ที่สุด”

“บรรดาอำนาจฝ่ายความชั่วกำลังรวมกำลังของตนเข้าด้วยกันและรวบรวมให้เป็นปึกแผ่น พวกมันกำลังเสริมกำลังสำหรับวิกฤตครั้งยิ่งใหญ่ครั้งสุดท้าย อีกไม่นานการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จะเกิดขึ้นในโลกของเรา และความเคลื่อนไหวสุดท้ายจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว”

“สภาพการณ์ต่าง ๆ ในโลกแสดงให้เห็นว่า เวลาแห่งความทุกข์ยากกำลังมาถึงเราในทันที หนังสือพิมพ์รายวันเต็มไปด้วยสัญญาณบ่งชี้ถึงความขัดแย้งอันน่าสยดสยองที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ การปล้นอย่างอุกอาจเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง การนัดหยุดงานเป็นเรื่องสามัญ การลักขโมยและการฆาตกรรมเกิดขึ้นทุกหนแห่ง มนุษย์ที่ถูกปีศาจครอบงำกำลังปลิดชีวิตชายหญิงและเด็กเล็ก มนุษย์ได้หลงใหลมัวเมาอยู่กับความชั่วช้า และความชั่วร้ายทุกชนิดก็แพร่หลายอยู่ทั่วไป”

“ศัตรูได้ประสบความสำเร็จในการบิดเบือนความยุติธรรม และในการทำให้ใจของมนุษย์เต็มไปด้วยความปรารถนาที่จะได้กำไรเพื่อตนเอง ‘ความยุติธรรมยืนอยู่ห่างไกล เพราะความจริงล้มลงอยู่ที่ถนน และความเที่ยงธรรมก็เข้าไปไม่ได้’ อีสยาห์ 59:14 ในมหานครทั้งหลาย มีคนเป็นอันมากดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางความยากจนและความทุกข์เวทนา แทบจะไร้อาหาร ที่פקพิง และเครื่องนุ่งห่ม; ขณะเดียวกัน ในเมืองเดียวกันนั้นก็ยังมีผู้คนที่มีมากเกินไปที่จะปรารถนา ผู้ดำเนินชีวิตอย่างฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายเงินของตนไปกับบ้านเรือนที่ตกแต่งอย่างหรูหรา กับการประดับกายของตนเอง หรือที่เลวยิ่งกว่านั้น คือเพื่อสนองความใคร่ฝ่ายเนื้อหนัง เพื่อสุรา ยาสูบ และสิ่งอื่น ๆ ที่ทำลายพลังของสมอง ทำให้จิตใจเสียสมดุล และทำให้จิตวิญญาณเสื่อมทราม เสียงร้องของมนุษยชาติที่อดอยากกำลังขึ้นไปเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ขณะที่มนุษย์สะสมทรัพย์สมบัติมหาศาลไว้ด้วยการกดขี่และการรีดไถทุกรูปแบบ”

“คราวหนึ่ง เมื่ออยู่ในนครนิวยอร์ก ในยามกลางคืนข้าพเจ้าได้รับการทรงเรียกให้เห็นอาคารต่าง ๆ ผุดสูงขึ้นเป็นชั้นแล้วชั้นเล่ามุ่งสู่ฟ้าสวรรค์ อาคารเหล่านี้ได้รับการรับรองว่าทนไฟ และถูกก่อสร้างขึ้นเพื่อเชิดชูเจ้าของและผู้สร้างของตน อาคารเหล่านี้สูงชันเรื่อย ๆ และยิ่งสูงขึ้นไปอีก และในนั้นได้ใช้วัสดุที่มีราคาแพงที่สุด ผู้ที่เป็นเจ้าของอาคารเหล่านี้มิได้ถามตนเองว่า

‘เราจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าให้ดีที่สุดได้อย่างไร?’
องค์พระผู้เป็นเจ้ามีได้อยู่ในความคิดคำนึงของพวกเขา”

“ข้าพเจ้าคิดว่า: ‘โอ,
หากผู้ที่กำลังใช้ทรัพย์สินของตนในลักษณะเช่นนี้จะสามารถเห็นแนวทางของตนดังที่พระเจ้าทรงเห็นได้!
พวกเขากำลังก่อสร้างอาคารอันโอ้อ่าสง่างามขึ้น แต่การวางแผนและการคิดประดิษฐ์ของพวกเขาช่างโง่งม
ลาเพียงไรในสายพระเนตรขององค์ผู้ทรงครอบครองเหนือสากลจักรวาล
พวกเขามิได้ใช้กำลังทั้งสิ้นแห่งจิตใจและสติปัญญาศึกษาว่าจะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าได้อย่างไร
พวกเขาได้สูญเสียการมองเห็นข้อนี้ไป นั่นคือหน้าที่ประการแรกของมนุษย์”

“เมื่ออาคารสูงตระหง่านเหล่านี้ถูกก่อสร้างขึ้น
เจ้าของทั้งหลายก็ชื่นชมยินดีด้วยความหยิ่งทะนงอันทะเยอทะยาน
ว่าตนมีทรัพย์สินจะใช้เพื่อสนองตนเองและปลุกเร้าความอิจฉาของเพื่อนบ้าน
เงินจำนวนมากที่พวกเขานำไปลงทุนเช่นนั้น ได้มาจากการบีบคั้น จากการกดขี่คนยากจนอย่างทารุณ
พวกเขาเสมือนไปว่า ในสวรรค์จะมีการจัดบันทึกธุรกรรมทางการค้าทุกประการไว้
การตกลงอันไม่ยุติธรรมทุกครั้ง การกระทำอันฉ้อฉลทุกอย่าง ล้วนถูกบันทึกไว้ ณ ที่นั้น เวลาที่กำลังจะมาถึง
เมื่อมนุษย์ทั้งหลายในความฉ้อฉลและความโอหังของตนจะไปถึงจุดหนึ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงยอมให้
ให้พวกเขาก้าวล่วงเลยไปอีก และพวกเขาจะได้เรียนรู้ว่า ความอดกลั้นของพระยาห์เวห์นั้นมีขอบเขต”

“ภาพเหตุการณ์ถัดไปที่ผ่านเข้ามาต่อหน้าข้าพเจ้าคือสัญญาณเตือนไฟไหม้
มนุษย์ทั้งหลายมองดูอาคารสูงตระหง่านและที่เชื่อกันว่าป้องกันไฟได้ แล้วกล่าวว่า
‘อาคารเหล่านี้ปลอดภัยอย่างสมบูรณ์’ แต่อาคารเหล่านี้กลับถูกเผาผลาญไปประหนึ่งว่าทำด้วยชัน
รดดับเพลิงไม่อาจทำสิ่งใดเพื่อยับยั้งความพินาศนั้นได้
พนักงานดับเพลิงไม่สามารถใช้เครื่องสูบน้ำดับเพลิงได้”

“ข้าพเจ้าได้รับคำชี้แจงว่า เมื่อถึงเวลาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
หากยังมีได้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในจิตใจของมนุษย์ผู้เยอหยิ่งและทะเยอทะยานแล้ว
มนุษย์ทั้งหลายจะพบว่าพระหัตถ์ซึ่งเคยทรงฤทธานุภาพในการช่วยให้รอดนั้น
ก็จะทรงฤทธานุภาพในการทำลายด้วย ไม่มีอำนาจใดบนแผ่นดินโลกอาจยับยั้งพระหัตถ์ของพระเจ้าได้
จะไม่มีวัสดุใดที่อาจนำมาใช้ในการก่อสร้างอาคารเพื่อป้องกันสิ่งเหล่านั้นให้พ้นจากความพินาศได้
เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ในการส่งการตอบแทนแก่มนุษย์ทั้งหลาย
เพราะการเพิกเฉยต่อพระราชบัญญัติของพระองค์และเพราะความทะเยอทะยานอันเห็นแก่ตัวของพวกเขา”

“มีไม่มากนัก แม้ในหมู่นักการศึกษาและรัฐบุรุษ ที่เข้าใจสาเหตุซึ่งเป็นรากฐานของสภาพสังคมในปัจจุบัน
ผู้ที่กุมบังเหียนแห่งการปกครองไม่สามารถแก้ปัญหาความเสื่อมทรามทางศีลธรรม ความยากจน
ความอนาถา และอาชญากรรมที่ทวีขึ้นได้
พวกเขากำลังดิ้นรนอย่างไร้ผลเพื่อให้การดำเนินธุรกิจตั้งอยู่บนรากฐานที่มั่นคงยิ่งขึ้น
หากมนุษย์จะเอาใจใส่ต่อคำสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้ามากขึ้น
พวกเขาก็จะพบคำตอบของปัญหาที่ทำให้ตนฉงนสนเท่ห์”

“พระคัมภีร์พรรณนาถึงสภาพของโลกก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์เพียงไม่นาน
เกี่ยวกับบรรดามนุษย์ผู้ซึ่งกำลังสังสมความมั่งคั่งอันใหญ่หลวงด้วยการปล้นชิงและการบีบบังคับขู่เข็ญ
มีเขียนไว้ว่า ‘ท่านได้สาสมทรัพย์ไว้ด้วยกันสำหรับวันสุดท้ายแล้ว ดูเถิด
คำจ้างของบรรดาคนงานที่ได้เกี่ยวเก็บนาในไร่ของท่าน ซึ่งท่านฉ้อฉลยัดไว้ กำลังร้องท้วงอยู่
และเสียงร้องของผู้ที่ได้เกี่ยวเก็บนั้นก็ได้เข้าไปถึงพระกรรณขององค์พระผู้เป็นเจ้าแห่ง Sabaoth แล้ว
ท่านทั้งหลายได้ดำรงชีวิตด้วยความสำราญบนแผ่นดินโลก และได้ปล่อยตัวตามใจตนเอง

ท่านได้บารุงใจของตนไว้ประหนึ่งในวันฆ่าสัตว์ ท่านได้กล่าวโทษและได้ฆ่าผู้ชอบธรรมเสีย และเขาก็มิได้ขัดขืนท่านเลย' James 5:3-6."

"แต่ผู้ใดเล่าอ่านคำเตือนซึ่งประทานผ่านหมายสำคัญแห่งยุคสมัยที่กำลังสำเร็จอย่างรวดเร็ว?

คนฝ่ายโลกได้รับความประทับใจอะไรบ้าง?

มีการเปลี่ยนแปลงประการใดปรากฏให้เห็นในท่าทีของพวกเขา?

ก็ไม่มากไปกว่าที่เคยเห็นในท่าทีของชาวโลกสมัยโนอาห์

ชาวโลกก่อนน้ำท่วมมัวหมกมุ่นอยู่กับธุรกิจฝ่ายโลกและความเพลิดเพลิน จึง

'ไม่รู้ตัวจนกระทั่งน้ำท่วมมาและกวาดพาพวกเขาไปสิ้น' มัทธิว 24:39 พวกเขาได้รับคำเตือนจากสวรรค์ แต่พวกเขาปฏิเสธที่จะฟัง และในทุกวันนี้ โลกซึ่งไม่ใส่ใจต่อพระสุรเสียงแห่งคำเตือนของพระเจ้าโดยสิ้นเชิง ก็กำลังเร่งรีบมุ่งหน้าไปสู่ความพินาศนิรันดร์"

"โลกกำลังกระพือด้วยจิตวิญญาณแห่งสงคราม

คำพยากรณ์ในดาเนียลบทที่สิบเอ็ดได้ใกล้จะถึงความสำเร็จครบถ้วนแล้ว

อีกไม่นานเหตุการณ์แห่งความทุกข์ยากที่กล่าวไว้ในคำพยากรณ์ทั้งหลายจะอุบัติขึ้น"

"ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำให้แผ่นดินโลกว่างเปล่า และทรงกระทำให้มันรกร้าง ทรงพลิกความมั่นคง และทรงกระจัดกระจายบรรดาผู้อาศัยอยู่ในนั้น.... เพราะพวกเขาได้ล่วงละเมิดบทบัญญัติ เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ ทำลายพันธสัญญาในดินแดน เพราะฉะนั้นคำสาปแช่งจึงได้กลืนกินแผ่นดินโลก และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้นก็พินาศ.... ความรื่นเริงแห่งร่ามะนาได้สิ้นสุดลง เสียงของบรรดาผู้ขึ้นบานก็ยุติลง ความยินดีแห่งพิณก็สิ้นสุดลง' อิสยาห์ 24:1-8."

"'รีบัติแค้นนั้น! เพราะวาระแห่งพระยาห์เวห์ใกล้เข้ามาแล้ว

และมันจะมาดูความพินาศจากองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์.... เมล็ดพืชก็เนาอยู่ใต้ก้อนดินของมัน

ฉางทั้งหลายก็ถูกทิ้งให้รกร้าง ยุงทั้งหลายก็พังลง เพราะข้าพเจ้าก็เหี่ยวแห้ง สัตว์ทั้งหลายครางอย่างไรหนอ!

ฝูงโคก็ตกตะลึง เพราะไม่มีทุ่งหญ้าแก่พวกมัน เออ ฝูงแกะก็ถูกทำให้ร้างเปล่า' 'เถาองุ่นก็เหี่ยวแห้ง

และต้นมะเดื่อก็ทรุดโทรม ต้นทับทิม ต้นอินทผลัมด้วย และต้นแอปเปิล คือบรรดาต้นไม้ทั้งสิ้นในทุ่งนา

ก็เหี่ยวแห้งไป เพราะความยินดีได้เหี่ยวหายไปจากบุตรทั้งหลายของมนุษย์' โยเอล 1:15-18, 12."

"ข้าพเจ้าปวดร้าวถึงดวงใจอย่างยิ่ง; ... ข้าพเจ้าไม่อาจนิ่งงันอยู่ได้ เพราะจิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย

เจ้าได้ยินเสียงแตร เสียงสัญญาณเตือนแห่งสงคราม

ความพินาศซ่อนทับความพินาศถูกประกาศร้องออกมา; เพราะว่าทั่วทั้งแผ่นดินถูกทำลายเสียสิ้น' เยเรมีย์

4:19, 20."

"ข้าพเจ้าได้มองดูแผ่นดินโลก และดูเถิด มันปราศจากรูปทรงและว่างเปล่า และท้องฟ้าก็ไร้ซึ่งแสงสว่าง

ข้าพเจ้าได้มองดูภูเขาทั้งหลาย และดูเถิด มันสิ้นสะเทือน และเนินเขาทั้งปวงก็ไหวเคลื่อนไปมา

ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด ไม่มีมนุษย์สักคนเดียว และนกทั้งสิ้นแห่งท้องฟ้าก็หนีไปหมดแล้ว

ข้าพเจ้าได้มองดู และดูเถิด ที่อันอุดมสมบูรณ์ได้กลายเป็นถิ่นทุรกันดาร

และบรรดาคนครึ่งสิ้นของมันก็ถูกพังทำลายลง" ข้อ 23-26

"'รีบัติเอ๋ย! เพราะวันนั้นใหญ่ยิ่งนัก ไม่มีวันใดเสมอเหมือนเลย เป็นวาระแห่งความทุกข์ยากของยาโคบ

ถึงกระนั้นเขาจะได้รับการช่วยให้พ้นจากมัน" เยเรมีย์ 30:7.

"มิใช่ทุกคนในโลกนี้ได้เข้าข้างศัตรูเพื่อต่อต้านพระเจ้า มิใช่ทุกคนได้กลายเป็นผู้ไม่ซื่อสัตย์

ยังมีคนส่วนน้อยที่ซื่อสัตย์ซื่อ ผู้จริงแท้ต่อพระเจ้า; เพราะยอห์นได้เขียนไว้ว่า:

'นี่คือคนเหล่านั้นที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซู' วิวรณ์ 14:12 อีกไม่นาน

การต่อสู้ปะทะกันอย่างดุเดือดระหว่างผู้ที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับผู้ที่ไม่ได้ปรนนิบัติพระองค์ อีกไม่นาน

ทุกสิ่งทุกอย่างที่อาจสิ้นคลอนได้จะถูกสิ้นคลอน เพื่อว่าสิ่งเหล่านั้นที่ไม่อาจสิ้นคลอนได้จะยังคงอยู่”

“ซาตานเป็นผู้ศึกษาพระคัมภีร์อย่างเอาจริงเอาจัง มันรู้ว่าเวลาของมันเหลือน้อย และมันพยายามทุกทาง ในทุกจุดที่จะขัดขวางพระราชกิจขององค์พระผู้เป็นเจ้าบนแผ่นดินโลกนี้ เป็นไปไม่ได้ที่จะถ่ายทอดให้เห็นภาพใด ๆ ได้ถึงประสบการณ์ของประชากรของพระเจ้าซึ่งจะยังมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลก เมื่อพระสิริแห่งสวรรค์และการเบียดเบียนชำระรอดในอดีตร่วมกันเข้าด้วยกัน พวกเขาจะดำเนินอยู่ในความสว่างที่ส่องออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า โดยทางทูตสวรรค์จะมีการติดต่อสื่อสารกันอย่างต่อเนื่องระหว่างสวรรค์กับโลก และซาตานซึ่งแวดล้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ชั่ว และอ้างตนว่าเป็นพระเจ้า จะกระทำการอัศจรรย์นานาชนิดเพื่อหลอกลวง แม้กระทั่งผู้ที่ทรงเลือกสรรไว้แล้ว หากเป็นไปได้ ประชากรของพระเจ้าจะไม่พบความปลอดภัยของตนในการกระทำการอัศจรรย์ เพราะซาตานจะลอกเลียนการอัศจรรย์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้น ประชากรของพระเจ้าผู้ผ่านการทดลองและการพิสูจน์แล้วจะพบฤทธิ์เดชของตนในหมายสำคัญที่กล่าวไว้ใน อพยพ 31:12-18 พวกเขาจะต้องยืนหยัดอยู่บนพระวจนะอันทรงพระชนม์ว่า ‘มีเขียนไว้แล้ว’ นี่คือการงานเดียวที่พวกเขาจะยืนอยู่ได้อย่างมั่นคง ผู้ที่ได้ละเมิดพันธสัญญาของตนกับพระเจ้าแล้ว ในวันนั้นจะปราศจากพระเจ้าและปราศจากความหวัง”

“ผู้ที่มีสารพระเจ้าจะเป็นที่สังเกตเห็นอย่างเด่นชัด โดยเฉพาะจากการที่เขาถือรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่ เพราะข้อนี้เป็นหมายสำคัญแห่งอุทยานภาพในการทรงเนรมิตสร้างของพระเจ้า และเป็นพยานถึงสิทธิเรียกร้องของพระองค์ต่อความเคารพยำเกรงและการนอบน้อมมีสารของมนุษย์ ส่วนคนอธรรมจะมีลักษณะเด่นจากความพยายามของเขาที่จะรื้อทำลายอนุสรณ์แห่งพระเจ้าผู้สร้าง และยกย่องสถาบันของโรม ในประเด็นแห่งความขัดแย้งนี้ คริสตศาสนจักรทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็นสองชนชั้นใหญ่ คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของพระเยซู และผู้ที่ไม่มีสารสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมัน แม้ว่าคริสตจักรและรัฐจะร่วมมือกันใช้อำนาจของตนบังคับทุกคน ‘ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ คนมั่งมีและคนยากจน ทั้งไทและทาส’ ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย กระนั้นประชากรของพระเจ้าก็จะไม่รับเครื่องหมายนั้น วิวรณ์ 13:16 ผู้เผยพระวจนะแห่งเกาะปัทมอสได้เห็น ‘คนเหล่านั้นที่มีชัยชนะเหนือสัตว์ร้าย และเหนือรูปของมัน และเหนือเครื่องหมายของมัน และเหนือจำนวนแห่งนามของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้ว มีพินของพระเจ้า’ และกำลังร้องเพลงของโมเสสและของพระเมษโปดก วิวรณ์ 15:2”

“บททดสอบและการทดลองอันน่าหวาดหวั่นกำลังรอคอยประชากรของพระเจ้าอยู่ วิญญาณแห่งสงครามกำลังกระตุ้นบรรดาประชาชาติจากสุดปลายแผ่นดินโลกด้านหนึ่งไปสู่อีกด้านหนึ่ง และตัดทอนกลางเวลาแห่งความทุกข์ลำบากที่กำลังจะมาถึง—เวลาแห่งความทุกข์ลำบากอย่างไม่เคยมีมาตั้งแต่มีประชาชาติ—ประชากรผู้ทรงเลือกสรรของพระเจ้าจะยืนหยัดอย่างไม่หวั่นไหว ซาตานและบริวารของมันไม่อาจทำลายพวกเขาได้ เพราะทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์ยิ่งจะพิทักษ์รักษาพวกเขาไว้” Testimonies, volume 9, 11-17.

คนหนึ่งแสนสิ้นหวัง ผู้ซึ่งเป็น “ประชากรของพระเจ้าที่ได้รับการทดลองและพิสูจน์แล้ว” เป็น “ชนชาติที่ทรงเลือกสรรไว้” ของพระองค์ “จะยืนหยัดอย่างไม่หวั่นไหว” เมื่อ “การข่มเหงในอดีต” เกิดขึ้นซ้ำอีก แสงสว่างที่พวกเขา “จะดำเนินอยู่ในนั้น” คือแสงสว่างแห่งข่าวสารของตราประทับดวงที่เจ็ด ซึ่งคือเสียงร้องในยามเที่ยงคืน ซึ่งคือแสงสว่างที่ชี้ให้เห็นการก่อรูปขึ้นของรูปสัตว์ร้าย